

Krhki dojmovi

IZLOŽBE: Uz radove V. Topić i V. Pavlaković u Studiju galerije »Forum« u Zagrebu

Slučajna činjenica da su u Studiju galerije »Forum« u Zagrebu jedna za drugom slijedile dvije izložbe zagrebačkih umjetnica, bliskih ne samo po pripadnosti istoj generaciji, već i po sličnom senzibilitetu, navodi na usporedbe. Skulpturama Vanine Topić u ovom prostoru prethodile su slike Vesne Pavlaković, i unatoč dominantnoj različitosti medija, lako ćemo uočiti zajedničku težnju ka uslojavanju i obogaćivanju, prepoznatljivih predmeta.

Te dvije izložbe potaknut će nas gotovo nužno na impresionistički osvrt, negoli na formalnu analizu. Ne zato jer bi analiza bila složena, već bi predug bio put do osnovnog sadržaja rada. Krhke dojmove osjećanja Vanina Topić zahvaćat će kao »Meke krhotine svjetla i zvuka« (naziv skulpture izvedene 1988), dok će ih Vesna Pavlaković pokušati sažeti u jedinstvenu snažnu struju, pretopljene u boje i oblike. Teškoća stvarnosti i nedohvatljivo ostvarenje potpunog identiteta vodi ih u gradnju alternativnog svijeta unutar njega življenja.

Prozirni od žice načinjeni razgovorljivi oblici Vanine Topić, njene cipele »Sretnog para«, vesele kravice, zvonik na preslicu što čini

»Prolaz«, put su u osobnu mitologiju oživljenih predmeta. Tek ćemo ih sekundarno doživjeti kao zanimljiva plastička rješenja, usitnjena u detalju, ali definirana jasno čitljivom obrisnom linijom. Te skulpture ne žive same za sebe, one grade scenu za život koji uzima za pravo da bude lijep, da bude ružičast, da bude »Luxe, calme et volupté«.

Upotrebljavajući mnogo bakrene žice upletene u vitice, perlice, zvončice, skulptorica gradi višeslojnu strukturu razvedenih oblika, dojam dematerijaliziranih objekata. Dekorativnost njezinih radova je lična i duhovita, a njihova doradenost i osmišljenost krajnje je ozbiljna.

Novi ciklus slikarice Vesne Pavlaković potvrdio ju je kao autora koji zgušnjava i precizira odabranu likovnu misao. Ta sklonost ka bogatoj interferenciji materijalnih slojeva na slikama zvat će se prosižavanje. Boje i oblici probijaju utišani kroz lazurne poteze slijedilećeg sloja. Dok je na slikama Vesne Pavlaković iz 1987. crtež-obris bio još prilično dominantan a kolazirani element imao više samostalnosti, ovdje se sve stopilo u živu dvodimenzionalnu plohu.

MARINA VICULIN